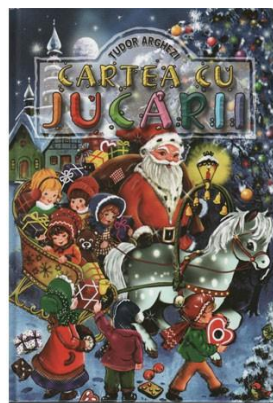
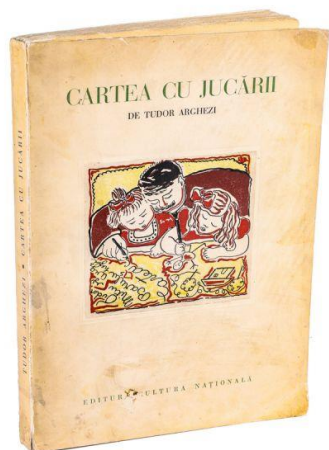

Cartea cu jucării

90 de ani de la publicare

Cartea cu jucării este nu numai una din scrierile cele mai cunoscute ale lui Tudor Arghezi, dar și - paradoxal, dacă luăm în considerare succesul său, la un public foarte divers (atât ca vârstă, cât și ca gusturi) - una dintre cele mai dificil de comentat.

Tudor Arghezi publică această carte dedicată copiilor în anul 1931, inaugurând o direcție secundară în creația scriitorului, ce va continua, mai apoi, cu poemele știute de școlari: "Cântec de adormit Mitzura", "Buruieni", "Mărțișoare", "Prisaca", "Zdreanță" s.a.

Cartea cu jucării apare în același an cu *Flori de mucigai*, ceea ce (cu excepția lui Nicolac Balota) exegeții par să ignore.

În termenii Marianeii Ionescu, "basmul devine interesant prin aplicarea filtrului magic al unei perspective infantile asumate de artist". Ceea ce ne readuce la considerațiile inițiale, despre problemele de poetica pe care le ridică exegezei *Cartea cu jucării*.

Sub ochii părinților (și, adesea, din voința lor, pentru ca Tăicuțu joacă rolul Demiurgului blajin, al Părintelui devenit părinte) copiii descoperă lumea. Postulatul fundamental al acestei descoperiri este că lumea adulților și aceea a copiilor este aceeași, diferă numai perspectivele.

Mai mult - cei doi copii reprezintă două modalități diferite de a trăi aceeași aventură a cunoașterii, ca într-o piesă muzicală unde variațiunile se încrucișează după o algebră subtilă, menită să dea relief temei principale.

Facerea lumii este un joc (tema esențială și în lirica argheziană "a boabei și a fărâmei"); Elveția, de pildă (Știi românește?) "e ca o ladă cu jucării făcută de Dumnezeu într-o zi, când aducându-și aminte de copilăria lui, a voit să glumească și să râdă.

Întreaga carte se construiește așadar pe jocul fascinant, pentru autorul, al diferenței de perspectivă.

Povestea miroase a minciună și dacă minciuna este ticluită bine, povestea place mai mult; scriitorul răscolind viața, ca să fie scrisă pe placul cititorului.

Reprezentând, după expresia celui mai avizat (probabil) exeget al lui Tudor Arghezi, Nicolae Balota, "o mutație stilistică excepțională în cariera unui poet", *Cartea cu jucării* se construiește - chiar și în efortul de schimbare a poeticii, pe care îl mărturisește - tot pe coordonatele fundamentale ale operei argheziene, integrându-se organic acesteia, mai mult - fiind unul din momentele sale majore.